

41 — zakład przetwórstwa (drób);	55 — podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwórstwa innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
42 — zakład rozbioru (bydło, świnie, jednokopytne, owce, kozy);	56 — sprzedaż bezpośrednia;
43 — zakład rozbioru (drób);	57 — rynki hurtowe i aukcje produktów rybołówstwa;
53 — podmiot prowadzący działalność w zakresie transportu produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem mleka;	58 — punkt odbioru (skupu) jaj;
54 — podmiot prowadzący działalność w zakresie transportu i przechowywania mleka;	59 — zakład pakowania jaj;
	60 — inne.

808

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 20 kwietnia 2004 r.

w sprawie współpracy Głównego Lekarza Weterynarii z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisją Europejską w zakresie przestrzegania stosowania prawodawstwa weterynaryjnego²⁾

Na podstawie art. 13 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i tryb współpracy Głównego Lekarza Weterynarii z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa weterynaryjnego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane, oraz Komisją Europejską.

§ 2. Współpraca, o której mowa w § 1, polega w szczególności na:

- 1) udostępnianiu oraz wymianie informacji dotyczących stosowania i naruszania prawodawstwa weterynaryjnego;
- 2) przekazywaniu informacji o zawieranych z państwami trzecimi umowach lub porozumieniach w zakresie weterynarii;

3) informowaniu Komisji Europejskiej o naruszeniach prawodawstwa weterynaryjnego oraz o udostępnianiu takich informacji.

§ 3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje organom, o których mowa w § 1, oraz Komisji Europejskiej informacje dotyczące:

- 1) produktów, którymi obrót narusza prawodawstwo weterynaryjne, oraz działań, co do których zachodzi podejrzenie, że są sprzeczne z takim prawodawstwem;
- 2) naruszenia lub podejrzenia naruszenia prawodawstwa weterynaryjnego — w przypadku, gdy naruszenie to miało miejsce na obszarze innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskie Unii Europejskiej.

§ 4. Informacje, o których mowa w § 2 i 3, mogą być przekazywane w formie raportów, oryginałów innych dokumentów, uwierzytelnionych kopii lub odpisów dokumentów lub w formie elektronicznej.

§ 5. Główny Lekarz Weterynarii informuje wnioskodawcę o sposobie realizacji wniosku, w szczególności o podjętych działaniach i ich rezultatach.

§ 6. W przypadku gdy udzielenie informacji przez Głównego Lekarza Weterynarii nie jest możliwe, poinformuje on o tym wnioskodawcę, wskazując organ właściwy do przekazania informacji.

§ 7. Główny Lekarz Weterynarii, na uzasadniony wniosek, zaleca zwiększenie częstotliwości przeprowadzania kontroli nad zakładami, miejscami przechowywania produktów pochodzenia zwierzęcego, obrotem tymi produktami oraz nad środkami transportu, co do których istnieje podejrzenie naruszenia prawodawstwa weterynaryjnego.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają do prawa polskiego postanowienia dyrektywy 89/608/EEC z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie pomocy wzajemnej władz administracyjnych państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w sprawie zapewnienia właściwego wdrożenia przepisów zootechniczno-weterynaryjnych (Dz. Urz. WE L 351, z 2.12.1989 r.). Dane dotyczące ogłoszenia aktu prawa Unii Europejskiej, zamieszczonego w niniejszym rozporządzeniu, z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

§ 8. Współpraca, o której mowa w § 1, nie obejmuje wzajemnego rozliczania wydatków, poniesionych przy wykonywaniu czynności z niej wynikających, z wyjątkiem wynagrodzeń wypłacanych ekspertom.

§ 9. Wniosek o przekazanie informacji powinien być uzasadniony i zaopatrzony w uwierzytelnione tłu-

maczenie na język urzędowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do którego jest on kierowany.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

809

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 15 kwietnia 2004 r.

w sprawie wykazu towarów, które podlegają granicznej kontroli sanitarnej

Na podstawie art. 41 ust. 8 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 63, poz. 634, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wykaz towarów, które podlegają granicznej kontroli sanitarnej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, dotyczy towarów przywożonych z państw niebędących członkami Unii Europejskiej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.³⁾

Minister Zdrowia: *L. Sikorski*

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833 oraz z 2003 r. Nr 199, poz. 1941).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1408, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1362, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144, Nr 130, poz. 1187, Nr 199, poz. 1938 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 33, poz. 288.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone obwieszczeniem Ministra Zdrowia z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wykazu towarów, które podlegają granicznej kontroli sanitarnej (M.P. Nr 61, poz. 882), które traci moc z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej na podstawie art. 11 ustawy z dnia 30 października 2003 r. o zmianie ustawy o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 208, poz. 2020).